

VOORWOORD{PRIVATE }

Laatst kreeg ik een brief van een goede Belgische vriend van mij , waarin hij zich afvroeg waar de romantiek en de gezelligheid van het verzamelen is gebleven. Alles draait tegenwoordig om geld, soms heel veel geld. En wat dat betreft kan ik hem geen ongelijk geven. De voetbalwereld geeft krankzinnige bedragen uit voor spelers. Miljoenen per jaar verdienen ze de Kluiverts, Davids, Ronaldo's. Worden ook niet de verzamelaars en de niet verzamelaars in heel het gebeuren meegesleept. Op de rommelmarkt valt nog weinig goedkoop te halen, omdat men er overal winst, liefst flinke winst inziet. Het kan toch zo niet door blijven gaan. Wanneer is de grens bereikt dat we iets voor elkaar over hebben.

Ook in ons hengelsportwereldje zie je die tendens. Door de diverse prijzencatalogi, worden de prijzen op de spits gedreven. Wie bepaalt die prijzen? Zijn dat niet de grote jongens, die vrijwel alles bezitten en nu dik willen verdienen aan pasbeginnende verzamelaars? Jammer, heel jammer vind ik het, want zonder het zelf te beseffen, maken ze het ook voor zich zelf kapot. Door de hoge prijzen maken ze het niet aantrekkelijk voor iemand die wil beginnen te verzamelen en haken anderen af, daar ze ook rekening moeten houden met moeder de vrouw.

Persoonlijk zie ik veel liever een paar duizend verzamelaars, dan een man of honderd. In ieder geval komt er dan veel meer boven tafel, dan nu het geval is.

Ik ben benieuwd nu we het jaar 2000 naderen of we de geldwolf in ons een halt weten toe te roepen. Zelf ben ik bang, dat dat niet het geval zal zijn, maar voorspellen is nooit mijn sterkste kant geweest.

Het zou geweldig zijn, als we de 21ste eeuw binnen stappen met enkele honderden leden, die voor redelijke prijzen hun spullen kunnen kopen en door hun enthousiasme anderen weer lekker maken, om ook hengelsportspullen te gaan verzamelen.

Zou mijn droom werkelijkheid worden?

Willem Cupedo

VERSLAG VAN DE LAATSTGEHOUDEN VOORJAARSBEURS

De voorjaarsbeurs in Empel was weer druk en gezellig. Vanwege ruimtegebrek hebben we diverse leden geen tafel kunnen verhuren, maar dat probleem wordt in de toekomst gelukkig opgelost (uitbreiding, waarover elders meer).

Tafelhuurders die beurs in - beurs uit met dezelfde onverkoopbare spullen komen opdraven, zijn hoogstwaarschijnlijk teleurgesteld vanwege hun slechte verkoopresultaten.

Nieuwelingen op de beurs waren daarentegen zeer tevreden, vooral toen ze na een tip van het bestuur hun spullen gingen voorzien van prijskaartjes (tip).

Enige leden hebben kennelijk (vanwege ruimtegebrek?) hun verzameling opgeschoond en dat leverde een uiterst interessant aanbod op. Wat dacht u van een zeer complete verzameling ABU's?

Er wordt hoofdzakelijk gehandeld in werp molens en reels. Werphengels zijn over het algemeen weinig gevraagd, en dat geldt evenzeer voor kunstaas. Het aanbod in boeken is enorm, waardoor de prijzen hoogst redelijk zijn.

Bij de meeste tafelhuurders kan over de prijs wel worden onderhandeld; een korting van 10 % kan er tussen VHV-leden meestal wel af, zeker tegen het einde van de beurs (weer een tip).

Er wordt geruild (minder dan verwacht eigenlijk), gekocht en verkocht, maar het allerleukste van onze Empel-beurs vinden wij het weerzien met onze (eveneens gekke) mede-verzamelaars.

We besluiten met de tip (nummer drie) om voortaan een vrolijk gekleurd tafelkleed mee te nemen; daarmee ponemt, zoals men in Mokum zegt, uw aanbod stukken beter.

En mocht u nog oude molens en reels over hebben, stop ze in een doos of tas en geef ze af bij onze restaurateur/reparateur Carl Kuipers die ook ons onderdelen-magazijn beheert.

De volgende voorjaarsbeurs staat gepland op 25 april 1998 in Empel.

Iwan Garay.

EUROBEURS

De tweede Eurobeurs wordt dit jaar gehouden op 1 november in Motel Eindhoven (Van der Valk); succes lijkt nu al gegarandeerd. De eerste beurs was natuurlijk een gigantische gok, maar de initiatiefnemers hebben eer van hun lef en al hun inspanningen gekregen: alle deelnemers van de eerste beurs hebben nu reeds tafels gereserveerd! Alleen de Britten boekten al meer tafels dan het vorig jaar en ook de leden van onze eigen VHV hebben ditmaal vele tafels genomen. Al met al praten we over ruim 100 tafels en daarmee zijn we de maximum capaciteit dicht genaderd. Het zit er dik in dat we voor de derde Eurobeurs meer zaalruimte moeten reserveren, maar dat kan gelukkig op een eenvoudige manier. De zaal gaat open om 07.00 uur, uitsluitend voor tafelhuurders en hun aangemelde begeleiders. Publiek mag pas om precies 10.00 uur de zaal in. We gaan daar strikt de hand aan houden.

De Eurobeurs duurt tot 16.00 uur, pas daarna mogen de tafels worden leeggeruimd. Tot slot nog even een raad voor de deelnemers aan de Eurobeurs. Voorzie uw GEHELE aanbod van stickers met prijzen in guldens, maar ook in diverse andere valuta's. Uit ervaring weten we dat dit de verkoop aanmerkelijk bevordert. Een lijstje met geldkoersen en een zakjapanner zijn ook nooit weg.

EEN CURIEUZE GEBEURTENIS.....

Het was in 1988. M'n eerste jaar als fanatiek verzamelaar van hengelsportboeken had ik zo ongeveer achter de rug. Tijd om de grenzen te verleggen en Vlaanderen eens op de aanwezigheid van visboeken te controleren.

Samen met Rob, een vriend van me die in Zeeuws-Vlaanderen woonde en absoluut geen verzamelaar, ging ik naar Gent. Rob dacht dat we op deze mooie zomerdag voor het bier naar deze oude stad togen. Bier was zijn grote passie en de Gentse Bierfeesten zouden die week gaan plaatsvinden. Rob was dus in opperbeste stemming. Echter, na deze dag het tigste antiquariaat van binnen te hebben gezien, werd Rob duidelijk dat ons beider bedoelingen niet parallel liepen. Hengelsportboeken! Dat was waar het deze dag om draaide. Ik was er toen zo fanatiek mee bezig dat er zelfs voor maar een uurtje bieren met Rob geen tijd was.

Uiteindelijk hadden we alle Gentse antiquariaten met een bezoek vereerd. De oogst was zeer slecht. En dat had ik allerminst verwacht. Belgische verzamelaars waren er in die tijd nog nauwelijks en mijn verlanglijst van Belgische hengelsportboekjes was toen nog lang. Ik had de mogelijkheden groter ingeschat.

De laatste troef was een winkeltje met dierenbenodigdheden annex hengelsport. Het winkeltje was gelegen op een marktplein en heel oud; ik had advertenties van deze zaak aangetroffen in een vooroorlogs, Belgisch hengelsporttijdschrift. Bij binnenkomst in de winkel kreeg ik ook echt een vooroorlogs gevoel. Jute zakken stonden naast elkaar gevuld met allerlei vogelzaden. In elke zak stond zo'n prachtige koperen schep. Verder was de winkel ongeorganiseerd en niet zo strak als die cosmetische winkels van tegenwoordig. Overal lagen stapeltjes rommel en paperassen. En her en der stonden oude houten kasten. Alles was stoffig en ik voelde dat hier nog kansen waren op dat ene, zeldzame boekje dat de dag nog goed kon maken!

De eigenaresse begroette ons met een vriendelijke West-Vlaamse tongval. Ik had haar vantevoren gebeld en toen ik daar aan refereerde was daar onmiddellijk een stukje verstandhouding. Ze vond het duidelijk leuk dat ik, helemaal uit Nederland gekomen, interesse toonde in haar oude winkel. Maar boeken, nee, die had ze nog niet voor me kunnen zoeken. Ik mocht zelf rond kijken. Dat deed ik, maar ik vond in eerste instantie niks.

Mijn oog viel op een oud kastje, een soort commode, met vier laden. Ooit was dit fraai antiek geweest, schoot het door me heen. Maar nu... Boven dit 19e eeuwse meubeltje hingen nu twee kooien met elk een fraaie papegaai erin. Die hingen er waarschijnlijk ook al jaren, want het kastje zat van boven tot onder helemaal vol met vogelpoep. Wat er in het kastje zat, vroeg ik aan de oude dame?

"Dies lang nie ope gewes, 'k zal 's keke ofkumope kreg. Gein ideoe wattrien ziet" zei ze. Een sleutel ontbrak, dus werd een schroevendraaier opgetrommeld. Met sigaret tussen de lippen en dichtgeknepen ogen startte ze het karwei. Ze vloekte iets onverstaanbaars toen haar breekactie niet lukte. Ik nam het van haar over. Toen vlogen de splinters echt in het rond. De laden vlogen achter elkaar open. maar de inhoud bleek niet fantastisch. We lieten het kastje voor wat het was.

Toch wat pessimistisch geworden zochten we door. In een achteraf gelegen hoek stond een stellage met enkele stapeltjes oud papier. Een krant uit 1932 kwam tevoorschijn. Oude rekeningen. Notitieblaadjes van vroeger. Gaandeweg het uitpluizen werden haar al niet erg schone vingers steeds smoezeliger van het stof. In het laatste stapeltje oud papier ontdekte ze uiteindelijk een oud boekje.

"Awel, dit ies allziens aud he!" mompelde ze iets vergenoegd, blij dat ze tenminste nog iets voor me gevonden had. Ze overhandigde het boekje aan me. Maar m'n teleurstelling was groot toen ik zag dat het een Franstalig boekje betrof. Ik verzamelde namelijk uitsluitend Nederlandstalig! Natuurlijk deed ik net alsof ik blij was; deze aardige mevrouw had uiteindelijk veel moeite voor me gedaan.

Het boekje, 10 x 15 cm, anderhalve centimeter dik en zeer charmant uitgevoerd in bordeaux rood met gouden letters bleek als titel te hebben:

"L'experience de la peche a la ligne, par G. Lis"

Het was uitgegeven in Brussel in 1923. Bij de kassa twijfelde ik of ik het werkje wel zou kopen. Maar ik kreeg het gratis mee en stopte het dus in de plastic zak. Na een "vriendelijk bedankt" verlieten we de winkel. De laatste winkel van onze Gentse boekenzoektocht.

Toen was het tijd voor Rob. Bier dus! We namen plaats op een terras. Nipten aan onze glazen. En ik besloot het boekje nog eens te bekijken. Ik pakte het uit de plastic zak, liet m'n blik er over gaan en bij het zien van de titel dacht ik dat ik gek werd. Want wat stond daar voor titel op die bordeauxrode kaft met mooie gouden letters?

"De ondervinding van visschen met de lijn, door G. Lis"

Werd ik gek? Dat viel godzijdank mee. Het boekje bleek tweetalig! Halverwege het boekje gaat het Nederlands over in het Frans. En vice versa. Door het een slag te draaien lees je naar keuze Nederlands of Frans. De Nederlandse titel op de voorkant, de Franse titel op de achterkant. Een slimme oplossing voor een tweetalig Belgisch lezerspubliek.

Intussen weet ik dat dit Belgische boekje van heer Lis uiterst zeldzaam is en in zeer geringe oplage is uitgegeven. Ook van onze Belgische verzamelaars heeft slechts een enkeling het in z'n bezit. Het betrof dus inderdaad een echte vondst. Bovendien is het door z'n vormgeving en uitvoering (ronde hoeken, paars opsnode, gouden letters) een bijzonder uitgesproken en sympathiek boekje. Een van mijn absolute favorieten in het Nederlands taalgebied. En mocht je het zelf nog niet hebben: bezoek dan eens zo'n fossiel dierenwinkeltje in Gent, Brussel of Antwerpen. En wanhoop vooral niet te snel!

NB

Wil je het boekje van Lis als collega verzamelaar een keer zien? Laat maar weten, dan neem ik het graag eens mee op een van onze meetings in Empel.

Peter Paul Blommers

Eerste dag envelop uit België uit 1970

WIE O WIE?

In een gebonden jaargang van De Sportvisser uit 1953, die eigendom was van Wout Kalis (dat staat er met een mooi handschrift in), vinden we in het nummer van 6 april 1953 op blz 97 een advertentie van de ARISTON werpmolen. Die wordt aangekondigd als "de nieuwe 1953", gelijk een Beaujolais Primeur. Was er dan soms nog een ouder model of type?

ARISTON WERPMOLEN

Hij is "roestvrij" (dus ook voor zee?), uitgerust met nylon tandwielen (connecties met de NYLISTO misschien?) en hij weegt 410 gram (niet bepaald licht dus, ondanks die nylon tandwielen). Dat nylon mechanisme "slijt 7 x minder dan metaal" en de molen ziet er leuk uit, met een klein handvat aan de slinger, terwijl de handgreep Frans aandoet (Centaure?). O ja, bezat de gesloten beugel een rolletje uit hardmetaal? De prijs bedroeg destijds 25 gulden - niet duur vergeleken bij andere werpmolens uit die jaren. De firma A.W.Kamerling & Zn biedt hem aan (Kamerling was groothandel sedert 1842 en gevestigd op de Leliegracht 46 te Amsterdam).

Toen ik de genoemde tijdschriften voor het eerst in handen kreeg, had ik nooit vermoed dat er nog zoveel molens die daarin werden genoemd boven water zouden komen. De "Blue Flash", "de Velox" - ze prijken reeds lange tijd in collecties, doch de ARISTON heb ik nog niet kunnen vinden. Ook hoorde ik nimmer van iemand die hem in zijn verzameling heeft. Dat veroorzaakt vele onrustige nachten en bovendien nadrukkelijk en langdurig tandenknarsen, hetgeen alles bijeen resulteert in vermoeiende voettochten door oude steegjes op zoek naar hengelsportwinkeltjes. U kent dat wel.

De advertenties lopen, voor zover ik kon ontdekken, door tot en met nr 4 van februari 1954 blz 64. Toch is er intussen iets veranderd. De stelschroef heeft men gewijzigd en de molen is uitgerust met metalen tandwielen. Bij nader inzien dus toch niet zo slijtvast, die nylon dingen? Hij weegt nog steeds 410 gram en tegen fabrieksfouten wordt "100 % garantie" gegeven.

Verder zijn er nu ARISTON zee-, spin- en baitcastinghengels.

(Engels? Amerikaans?).

Ook ontdekte ik op de achterpagina van "De Hengelsportwereld", nr 1 van juni 1953, wederom een advertentie van de ARISTON. Hier wordt n i e t meer over nylon tandwielen gesproken en dat al twee maanden later en ondanks de "7 x minder" aangekondigde slijtage!

Dan gebeurt er iets leuks. In nr 5 van "De Sportvisser" blz 98, biedt Kamerling ineens de

NYLISTO molen aan en dat is, gezien het laten vervallen van de nylon tandwielen (én de ARISTON) ronduit verbazingwekkend te noemen. Er wordt geschreven: "Een geheel nylon werpmolen", maar ondanks dat met een geheel metalen binnenwerk. (Toch iets geleerd dus).

ALS TWEE DRUPPELS WATER?

Onlangs kocht ik een WALTCO in een ART DECO-ontwerp, made in USA. Sommige onderdelen lijken verdraaid veel op de... NYLISTO. Lang werd gefluisterd dat de NYLISTO een Hollands fabrikaat was - dus toch niet? De WALTCO van DUPONT NYLON is naar mijn smaak verwant aan de NYLISTO. (Of is het omgekeerde soms het geval?).

De enige keer dat ik trouwens een NYLISTO in werkelijkheid heb gezien was op Ameland. Een klein ventje liep er mee op het strand en op het gevaar af voor pedofiel versleten te worden, heb ik hem lang gevolgd en lopen nadenken hoe ik dat kereltje kon verleiden zijn molentje te ruilen voor een véél mooiere van metaal. En nog een dubbeldik ijsje toe. Hij trapte er niet in. Nee, dat kon niet, dat ging niet, de molen was van zijn opa en... Waar kon ik opa vinden? Maar dat liet hij niet los, want opa wilde niet gestoord worden; opa wilde van een rustige vakantie genieten. Jammer, zeker weten. Edoch: ik had de NYLISTO gezien en zelfs in handen gehad.

Maar nu die ARISTON. Wie o wie kan daarover helderheid verschaffen? Is hij destijds inderdaad verkocht? Was dat wel of geen succes? (Reacties gaarne aan Havenstraat 15, 3351 AD Papendrecht). Enne: wie van onze leden schrijft eens iets meer over deze geheimzinnige molen? Tevens wil ik van de gelegenheid gebruik maken door nog een knuppeltje in het hoenderhok der verzamelaars te gooien. Ik vermoed namelijk dat de wonderbaarlijke MASSART-molen, voor de handel aangeboden door J. de Vries, N I E T van Nederlands-Groningse makelij is. Ik vermoed dat de MASSART een Frans produkt is. (Zie advertentie in "De Sportvisser", nummer 5 van mei 1958). Wie weet meer over dit ongelukkige ontwerp waar je eigenlijk slechts één keer mee kon vissen?

Nee, dan de TAMSON. Die was degelijk!

Adrie Mouthaan

P.S. Ik hoop dat ik naar aanleiding van het bovenstaande tijdens de volgende beurs geen bodyguards moet inhuren...

Uitgebracht in 1980

VHV-BEURZEN IN DE TOEKOMST ROOKVRIJ

Het bestuur heeft besloten om voortaan tijdens onze beurzen (Empelbeurs en Eurobeurs) een rookverbod in te stellen. Wie toch wil roken kan in Empel terecht in het voorportaalje en in Eindhoven in de ruimte die voor de ingang is gelegen. We rekenen op ieders medewerking om de beursruimte in de toekomst rookvrij te houden. Laten we ook de bezoekers op deze maatregel wijzen.

VHV-BEURZEN OPEN OM TIEN UUR VOOR PUBLIEK

In Empel kunnen tafelhuurders vanaf 08.00 uur terecht om hun spulletjes naar binnen te brengen en hun tafels vol te leggen. Bij de Euro-Beurs in Eindhoven kan men al om 07.00 uur beginnen. Pas om 10.00 uur gaan de deuren open voor het publiek. Onder 'publiek' verstaan we ook de VHV-leden die geen tafel hebben gehuurd. Het bestuur heeft besloten om er nauwlettend op toe te zien dat tot 10.00 uur uitsluitend tafelhuurders toegang tot de zaal hebben. Kijk, we weten ook dat je als tafelhuurder in de periode voor 10.00 uur bij je collega-tafelhuurders je slag kunt slaan. Dat is dan een voordeeltje dat je hebt als je een tafel huurt. (Oftewel: huur ALTIJD een tafel).

WE BLIJVEN IN EMPEL!

Tijdens onze laatst gehouden voorjaarsbeurs in Empel was de belangstelling zo groot dat we diverse leden geen tafels konden toewijzen. Waar we al enige tijd bang voor waren bleek bewaardheid: de zaal in Empel is te klein om de groei van onze vereniging bij te houden. Wat nu? We hebben een zwak voor Empel en als het even kan willen we daar onze intieme voorjaarsbeurs blijven houden. Gelukkig hielp Kees, de sympathieke eigenaar van 'De Lachende Vis', ons snel uit de brand. Hij toonde zich bereid om zijn gehele ruimte ter beschikking te stellen(!), waardoor wij in de toekomst kunnen uitbreiden tot 66 tafels, zodat we de eerste jaren weer vooruit kunnen.

Langs deze weg willen we Kees hartelijk danken voor zijn medewerking om ons probleem zo soepel op te lossen.

Blok uit 1975

RARA, HOE KAN DAT?

Normaal gesproken ga je geen verzameling beginnen om er rijk van te worden. Ik heb als collectioneur van hengelsportmateriaal ergens in mijn achterhoofd dan ook het onplezierige gevoel dat de centjes die ik in deze 'hobby' stop er nooit meer uit zullen komen. Ik geef u een voorbeeld. Ik was al geruime tijd op zoek naar een bepaald oud ABU-molentje. Beurs na beurs ging voorbij zonder dat ik die ABU zie. En opeens lag het felbegeerde voorwerp op een tafel! De molen vertoonde sterke gebruikssporen en was behoorlijk prijzig bovendien, maar desondanks werd de koop gesloten. Amper één beurs later lagen er wel vier van die gezochte ABU'tjes op de tafels, de een nog mooier dan de ander. Afijn, u begrijpt het wel: een fraaie ABU neemt nu de plaats in van de oude die op mijn verkooftafel is beland voor dezelfde prijs die ik ervoor heb betaald. Maar dat geld krijg ik er in levensdagen nooit meer voor terug. (Kennelijk is niemand zo gek als ik destijds).

En toch... In Engeland zijn verzamelaars en kooplui die een rijk belegde boterham verdienen aan de handel in oude en antieke hengelsportartikelen. Er is een verhaal bekend van een verzamelaar die met de opbrengst van zijn collectie een kapitale villa kon laten zetten. Misschien levert mijn eigen verzameling dus ook nog eens een piepklein schuurtje op, wie weet?

Iwan Garay

ANDERE OPZET VEILING

Sinds onze allereerste beurs hebben we geprobeerd om tijdens de beursdag een veiling te organiseren. Ondanks de zo enthousiaste en deskundige inzet van Peter Dohmen bleef echt succes uit.

Ook een verandering in de formule sloeg niet aan. Vandaar dat we het nu eens op een totaal andere manier willen proberen. In Engeland is het op de beurzen de gewoonste zaak van de wereld dat iedere tafelhuurder "iets" (een vliegendoos, een reel etc.) ter beschikking stelt. Misschien denkt u wel schaf toch die veiling af, maar juist door die extra-inkomsten kunnen we de tafelhuur laag houden, is de toegang vrij, kost de contributie vrijwel niets etc. Daarom roepen we alle tafelhuurders op vrijgevig te zijn, want als de VHV er wel bij vaart, plukt u de vruchten er van.

in 1971 uitgebracht

In 1971 uitgegeven

BEDROG? OPLICHTING? VERGISSING? GEBREK AAN KENNIS?

In nummer 127 van het Duitse magazine "Der Fliegenfischer" verhaalt Reinhold Henninger van zijn onplezante ervaringen met veilinghouder Neil Freeman uit London. In diens catalogus bevond zich een Duitse reel van standing, een echte Hildebrand. Henninger vond geen gelegenheid om naar Londen te reizen en sloeg derhalve telefonisch aan het bieden. En met succes! Groot was evenwel zijn ontgoocheling toen hij na betaling de reel kreeg toegestuurd. Het was geen Hildebrand. Het was 'namaak'. Het betrof een reel van veel latere datum, vervaardigd door ene Herr Wieland en aanzienlijk minder waard dan het echte, grote voorbeeld. Henninger was niet blij met zijn aankoop en belde teleurgesteld met Freeman. Doch die zei glashard dat zelfs in het geval van valse/verkeerde informatie in de veilingcatalogus toch alle risico's bij de koper lagen - ook bij telefonisch bieden. Tweemaal zond Henninger een brief over deze kwestie aan Freeman. Ze bleven allebei onbeantwoord.

Later kwam Henninger, zo meldt hij, er nog achter dat tijdens de veiling in Londen weinig interesse voor de "Hildebrand"- reel bestond; er waren nagenoeg alleen schriftelijke en telefonische bidders. Tsjja, die konden niet lezen wat op de reel stond gegraveerd, te weten:

"Hildebrand Nachf.J.Wieland München", net zoiets eigenlijk als "In navolging van Hardy Perfect gemaakt door Kees Koeienreet".

(Wie riep daar iets over een gewaarschuwd mens, en over tellen?).

Kees Ketting

Zegel uit 1967

W.K.-zegel uit 1963

W.K.-zegel uit 1985

W.K.-zegel uit 1961

BESTUUR GROEIT MEE

Door de onstuimige groei van onze vereniging is de hoeveelheid werk evenredig toegenomen. Dat is dan ook de reden waarom de huidige bestuursleden het nodig vonden het bestuur uit te breiden. We hebben Jeroen van Boxtel gevraagd of hij in bestuursverband wat werk wilde gaan verrichten voor de VHV. Tot ons genoegen bleek Jeroen daartoe inderdaad bereid. Jeroen en zijn trouwe gezellin Miriam vertoeven regelmatig in Engeland om daar het verzamelgebeuren op de voet te volgen en zij hebben beloofd onder andere daarover in ons blad verslag uit te brengen. Jeroen (en Miriam natuurlijk ook): hartelijk welkom in ons bestuur en we zien met belangstelling uit naar jullie bijdragen.

DIVERSITEITEN

Onder deze kop vermeld ik een aantal uiteenlopende zaken en gebeurtenissen die indirect of direct met mijn verzamelhobby te maken hebben. Om te beginnen loop ik even het ideeënrijtje langs dat Kees Ketting in nummer 7 van de V.V. noemt, in een poging een kopijbrei te veroorzaken.

1. Mijn grootste stommitheit? Het bijbuigen van de voet van een hele mooie oude Engelse molen. Dit werd letterlijk een "Knap!" stukje werk. (Volgende keer vermeld ik meer ellende, want bij deze ene knak is het uiteraard niet gebleven).
2. Ik financier mijn aankopen goeddeels uit de huishoudpot en kleindeels uit gelden die vrijkomen als de inkoopprijs van een artikel lager is dan de verkoopprijs. (Hiermee ga ik weleens de mist in, moet ik eerlijk bekennen).
3. Ik loer al vele, vele jaren op een "Kelly" vliegenreel, made in Dublin. Ze bestaan, ik weet het zeker! Wie helpt me aan een exemplaar tegen een reële prijs?
4. Collega-verzamelaar Struin maakt zich nog steeds origineel kwaad als hij kijkt naar het boekje "De Mensenvisser" (of iets dergelijks). Het bleek een extreem hoog Leger des Heilsgehalte te bezitten en heeft nauwelijks iets te maken met onze geschubde vrienden. Hetzelfde gevoel kreeg ik bij het boekje "Modelvliegen, theorie en praktijk". Heeft niets met kunstvliegen van doen! Hoewel, wat dacht je van een streamer met afstandsbesturing..?
5. De boekenmarkt in Deventer, maar recent ook de Slegte, leverden me leuke titels op, voor een schappelijke prijs, onder andere een boek van H.Aalderink uit 1911, "De Hengelsport" van A.Dresselhuys (1928) en "De snoek van Ventje" (1937).
6. Tijdens mijn vakantie in Ierland bezocht ik in Foxford een antiquair die soms oude reëls en splitcane-hengels te koop aanbiedt. De prijzen zijn echter bijzonder pittig en de wijze waarop de hengels - schuin tegen de muur geplaatst - een geforceerde kromming oplopen, doet me pijn.
7. In Sligo ontdekte ik bij toeval een tweedehands boekenzaakje met ook enkele (zwaar overgeprijsde) oude hengelattributen. Misschien lukt het toch daar ooit nog iets leuks op de kop te tikken. Ik blijf zoeken!

8. Wie kan me informatie geven over de twee hierbij afgebeelde voorwerpen? Het ene artikel is een ijzeren blikopener annex priest. De oorsprong ligt uiteraard ergens na de uitvinding van het inblikken. Maar waar het vandaan komt...? Ik heb het nog niet uit mijn boeken kunnen traceren.

Hetzelfde geldt voor een soort 'handreel'. Die ziet er 'eigengemaakt' uit, maar het koperwerk (verbindingsasjes, knop, asvoetje, etcetera) lijkt afkomstig uit een fabriek. De zijkanten zijn uit plaatijzer en het geheel draait lekker soepel. Ik houd me voor nadere informatie aanbevelen.

9. Zoekt iemand originele topjes voor Hardy holglas vliegenhengels? Goede kans dat ik hem/haar eraan kan helpen.

10. Voor eventueel reacties op het bovenstaande: bel 038 -4538994 en vraag naar ondergetekende.

Harry Kelly.

POSTZEGELS OVER HET/DE SPORTVISSEN

Zoals een fanatiek boekenverzamelaar betaamt, liep ik in de nazomer van 1994 op een mooie zonnige zaterdagmorgen weer eens op de boekenmarkt in Rotterdam te neuzen. Veel viel er niet te halen en daar ik buiten wat boodschappies doen niets op het programma had, ben ik eens doorgelopen naar de postzegel- en muntenverzamelaars, die honderd meter verder hun waar aan de man proberen te brengen. Nieuwsgierig als ik ben, vroeg ik of er ook wat op het gebied van de hengelsport tussen bevond. Verbaasd was ik nadat ik een flink aantal kramen bezocht had, dat zo weinig verkopers echte hengelsportzegels verkochten. Tropische vissen in overvloed, maar hengelaars, visattributen ho maar! Op mijn vraag of er een hengelsport-catalogus bestond, werd ik bekeken of ik iets heel vies vroeg.

Na die bewuste morgen ben ik wat postzegelwinkels afgegaan, maar ook daar een en al droefenis. Vandaar dat ik besloot om zelf maar een catalogus te maken. Op dat moment wist ik niet waar ik aan begon. Ik kwam er achter dat er zo'n 11 Michel-catalogi waren met elk ruim 1.000 bladzijden. En op een bewuste avond begon ik bladzijde voor bladzijde de plaatjes te bekijken (soms met een loep) en de tekst (in het Duits) door te lezen of ik iets van mijn gading vond. Avond na avond worstelde ik en na een maand of 2 was ik klaar en ...gaar. Als ik dat had geweten, dan was ik er eerlijk gezegd nooit aan begonnen. Toch ben ik uiteraard wel tevreden over het resultaat en wil u daarom in dit nummer een aantal afbeeldingen van de inmiddels op de kop getikte zegels, eerste dag enveloppen niet onthouden (helaas niet in kleur).

Ik probeer zo veel mogelijk postfris (niet gebruikt) te kopen, maar stuit daardoor wel op een aanzienlijke hoge aankoopprijs en soms gaat er maar 1 zegel in een serie van bijvoorbeeld 5 stuks over de hengelsport. Je hoeft geen wiskunde gestudeerd te hebben om te begrijpen, dat daardoor jouw zegeltje duurder uitvalt. In de postzegelbranche wordt niet gekeken naar wat er voor afbeelding op de zegel staat, maar naar de muntwaarde. Vooral de hogere dollarwaarde tikken aardig aan in de portemonnee. Desalniettemin ben ik ruimschoots tevreden met de huidige verzameling.

Wilt u iets over deze catalogus weten, geef me dan even een belletje (010 - 2652845)?

Willem Cupedo

VRAAG

Ik bezit een dubbel exemplaar van het boek "Van den Waterkant, met schetsen uit de hengelaars- en visscherswereld". Het is geschreven door H. Engelaar en er staan prachtige hengelsportverhalen in, die vooral in de twintiger en dertiger jaren afspeelen in Noord-Holland. De naam H. Engelaar lijkt me een pseudoniem. Wie kan me vertellen, wie de "echte" schrijver is? Mijn telefoonnummer treft u enkele regels hoger aan.

NIEUWE LEDEN

Dennis P. van den Bogaert
Barentzstraat 48
2518 XH Den Haag
Tel.: 06 - 53567041

Shakespeare werpmolens (2400- en 2900 serie)/ Jan Schreiner hengels

John Cohen
Bosgouw 151
1352 GN Almere Haven
Tel.: 036 - 5319865
Algemeen

Mike Gerritsen
Noordvestsingel 9h
3119 DA Schiedam
Tel.+ Fax.: 010 - 4267839
Ned. & Engelse hengelsportboeken; spec.: karperboeken

Jean-Marie Linsmeau
Rue de L'Etat 12
4520 Huccorgne, België
Tel.: 085 - 712199
Splitcanehengels

Armin Müller
Zum Goldesacker 27
52459 Inden, Deutschland
D.A.M.

M. Nieuwenhuizen
Schoterpark 32
2441 AJ Nieuwveen
Tel.: 0172 - 537257
Franse werpmolens

Keimpe van Nimwegen
Stelmakerstraat 8
9403 VB Assen
Tel.: 0592 - 372299
Pezon et Michel

Hans-Jürgen Niziak
Fresienweg 2
46446 Emmerich, Deutschland
Tel.: 02822 - 80963
Algemeen; spec.: D.A.M.

Uit 1991

VERVOLG NIEUWE LEDEN

Cor Smits
P.O. Box 4803
Whitehorse, Yukon

Canada, Y1A 4N6
Tel.+ Fax.: 403 667 4353
Pezon & Michel molens/ splitcane hengels

Rob Zoeteman
Nieuwe Haven 19
3311 AP Dordrecht
Tel.: 078 - 6137634
Algemeen

MUTATIES LEDENLIJST

Markus Bockers
Grünwaldstrasse 1
41066 Mönchengladbach, Deutschland
Tel.: 0216 - 1662743
Fax.: 0216 - 1662747
Duitse werpmolens & catalogi

Willem F. Cupedo
Berkelselaan 54a
3037 PH Rotterdam
Tel. + Fax.: 010 - 2652845
Hengelsportboeken,-tijdschriften, -postzegels

Karl Hausmann
Kopernikusstrasse 45
51065 Köln, Deutschland

Ulrich Schütz
Bürgerstrasse 12
74239 Hardthausen II, Deutschland
Tel.: 07139 - 18160
D.A.M. & Noris

BEËINDIGING LIDMAATSCHAP

Robert Tink

DE VISSSENDE VERZAMELAAR is het officiële orgaan van de Vereniging Hengelsport Verzamelaars, opgericht in 1993.

Versijnt 2 maal per jaar.

Jaarcontributie VHV: f 25,- per jaar.

Jaarcontributie buitenland: f 25,- per jaar.

Girorekening VHV: 6733842, t.n.v. J.C.C.W. Foppele en/of H.M. Verswijveren.

Adres: Admiraliteitslaan 418, 's-Hertogenbosch.

Opzeggingen van het lidmaatschap vóór 1 december schriftelijk bij de secretaris van de vereniging.

Het bestuur van de VHV bestaat uit:

Voorzitter en penningmeester: Joep Foppele, Admiraliteitslaan 418, 5224 EM 's-Hertogenbosch,
tel.: 073 - 6221229.

Secretaris: Herman Verswijveren, Prinsenhove 66, 4336 HC Middelburg,
tel. + fax.: 0118 - 615818

Redacteur verenigingsorgaan: Kees Ketting, Biesboschlaan 20, 5691 LE Son,
tel. + fax.: 0499 - 474393.

Leden: Erik van den Berg, tel.: 073 - 5213097
Yvan Bonnevalle, tel.: 080 - 5119017.
Iwan Garay, tel.: 040 - 2416176.
Arie Saueressig, tel.: 0320 - 288085.
Jeroen van Boxtel, tel.: 013 - 4683433

Behoudens uitzondering door de wet gesteld, mag zonder schriftelijke toestemming van de rechthebbende(n) op het auteursrecht, c.q. de uitgeefster van deze uitgave, door de rechthebbende(n) gemachtigd namens hem (hen) op te treden, niets uit deze uitgave worden verveelvuldigd en/of openbaar gemaakt door middel van druk, fotokopie, microfilm of anderszins, hetgeen ook van toepassing is op de gehele of gedeeltelijke bewerking.